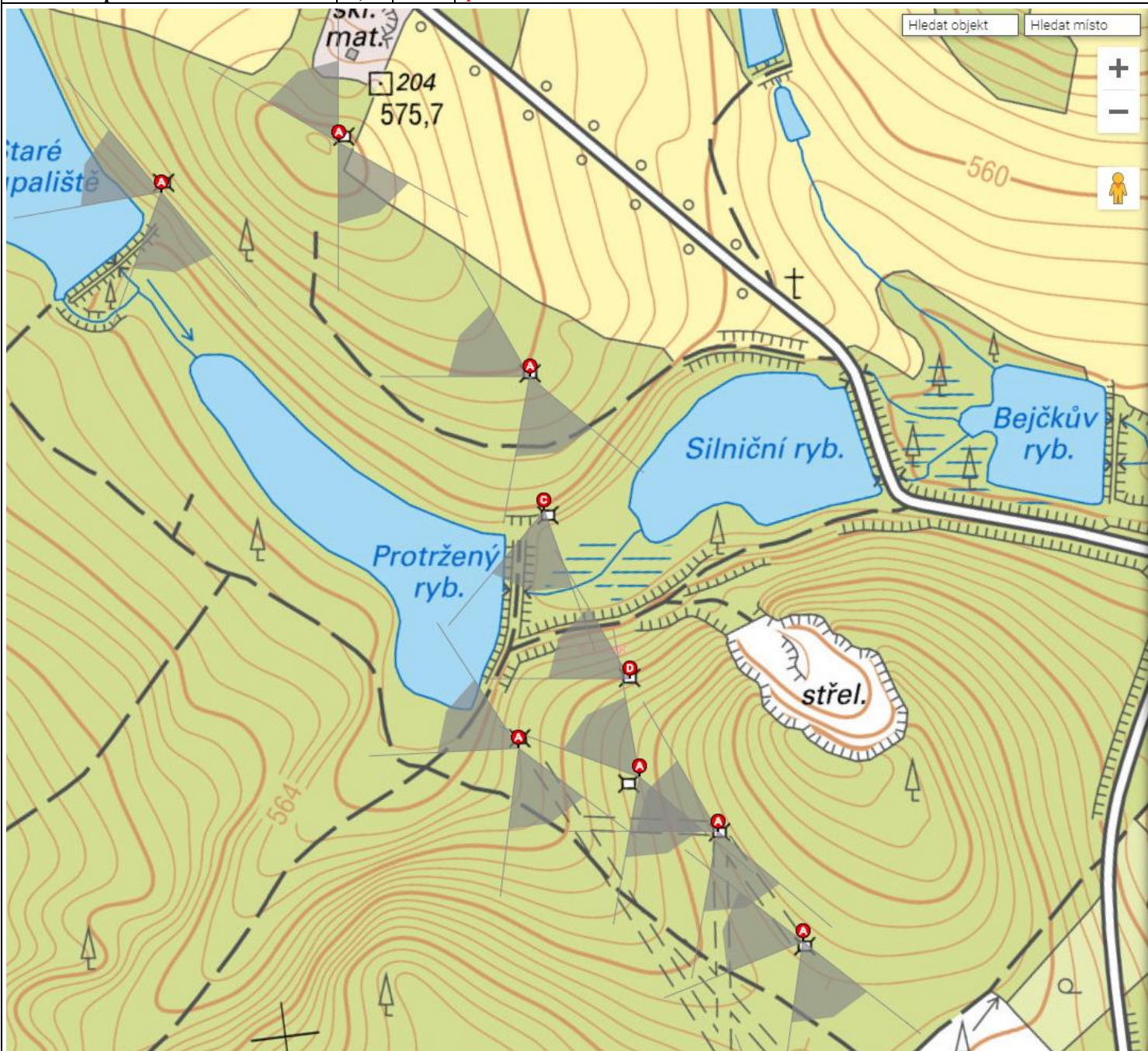

Česká Kanada

Slavonice žst.			
		<p>Trat' byla pro veřejnost zprovozněna 13. srpna 1898 z Kostelce u Jihlavy do Telče, kdy byl vypraven v 7:26 hodin první pravidelný smíšený vlak z Telče do Kostelce. Z Telče do Slavonic byla zprovozněna 7. září 1902 a dál do Rakouska (do uzlu Schwarzenau na hlavní trati Vídeň – Gmünd) byla zprovozněna o rok později (21. června 1903). Tvořila pak téměř 90 km dlouhou trať bez odboček, která propojovala českomoravskou transversální dráhu s drahou císaře Františka Josefa a zajišťovala železniční spojení odlehlým rurálním oblastem západní Moravy a severního Waldviertelu.</p> <p>Dne 22. května 1945 došlo k uzavření hranic mezi Československem a Rakouskem a skončila tak pravidelná doprava v přeshraničním úseku Slavonice – Fratres. Zrušený úsek má dobře zachovaný spodek, vyjma jednoho propadlého propustku,</p>	
<p>ale je silně zarostlý a jen obtížně průchozí. V roce 2003 byly podniknuty první kroky k obnově trati. Od roku 2006 jsou však prakticky všechna vyjádření rakouské strany k možnosti obnovení někdejší přeshraniční tratě negativní, zejména s odůvodněním vysokými finančními náklady.</p>			
kruháč		0,2	
Slavonické náměstí	0,5	0,7	<i>německy Zlabing v hebrejštině זלבינג</i> .
<p>Od 13. století se osada, založená na středověké zemské stezce spojující Prahu s Vídní, nacházela v držení pánů z Hradce (r. 1294 Ulricus de Novadomo). Ve 14. století se osada díky velkolepé výstavbě proměnila ve město. Součástí byla dvě náměstí (dnes pojmenovaná jako náměstí Míru a Horní náměstí), která byla obklopena středověkými měšťanskými domy. Celá výstavba byla koncipována na velice úzkých pozemcích, takže majitelé své domy a přilehlá hospodářství směřovali hlavním vchodem na náměstí a hospodářské budovy na zadní trakty svých domů.</p>			
		<p>Kostel Nanebevzetí Panny Marie – trojlodní bazilika; základy byly položeny v polovině 14. Století. Městská věž byla postavena v letech 1503–1549 za finanční podpory soukenického cechu. Barokní střecha je z roku 1750. Na náměstí obchod FLOP</p>	
Slavonické podzemí je od roku 1998 zpřístupněna veřejnosti.			
Dačická brána	0,1	0,8	
	<p>Dačická brána zvaná Dolní nebo také Červená se nachází v ulici Dačická. Stejně jako brána Jemnická je gotického původu, přestavěná renesančně v 16. století. Vnější oblouk brány je hrotitý a má vysokou drážku pro padací mříž. Vnitřní oblouk brány je půlkruhový. Ve druhé polovině 15. století byl před bránou zbudován tzv. barbakán. Do dnešního dne se zachovala vysoká (třípatrová) hranolová stavba brány se sedlovou střechou a věžicí ve hřebeni. Průjezd je sklenut valenou klenbou. Fasádu zdobí renesanční sgrafita v barvě červené (podle toho má také svůj název). Stavba dnes slouží jako galerie. Z barbakánu se zachovala část, která byla adaptována na obytné účely.</p>		
severozápadní bašta	0,1	0,9	
<p>Opevnění Slavonic bylo budováno ve 13. století. Tehdy vznikla hradební zeď s příkopem, který byl na jihu a západě zaplaven potokem. Součástí opevnění se staly tři brány: Jemnická, Bolíkovská (Dačická) a Rakouská. Počátkem 15. století byla fortifikace opravena vnější zeď zesílena přístavbou bašt. U Dačické a možná i Jemnické brány zřízen kruhovitý barbakán. Brány byly ještě navíc zesíleny věžemi. Během 15. století po skončení husitských válek opevnění zpusťlo. Na přelomu 15. a 16. století za pánů z Hradce byly hradby, bašty i příkopy obnoveny. Velkých změn se pak dočkaly hlavně městské brány.</p> <p>Do dnešní doby se ze tří bran dochovaly dvě (Dačická a Jemnická), kromě toho zbytky hradeb, na jihovýchodním okraji historického centra čtvercová bašta (ul. Na Potoku) a severovýchodě polygonální bašta (ul. Svatopluka Čecha).</p>			
Muzeum 20. Století , ale v září pouze víkendy			
kostel sv. Jana Křtitele	0,4	1,3	
	<p>Původ kostela spadá do první poloviny 14. století, nejpozději konce 13. století. Stavba několikrát vyhořela, naposledy to bylo roku 1845. Jednoduchá stavba má užší presbytář, zvnějšku ho zdobí opěráky. Na fasádě jsou sgrafitová pole (původně epitafy) z roku 1582 znázorňující: Ukřižování, Kladení do hrobu, Setkání Ježíše s Veronikou, Návrat Tobiáše, Evangelisty Matouše a Lukáše a také fragmenty donátorských textů.</p> <p>Presbytář je sklenut částečně křížovou žebrovou klenbou se svorníkem a částečně paprscitou klenbou se svorníkem. V jižní stěně stejného prostoru můžeme vidět mělkou sedile a nalezeny zde byly fragmenty polychromie článků patrně renesanční malba Posledního soudu. Oltáře jsou klasicizující.</p>		
železniční most	0,3	1,6	
zpět červená	0,1	1,7	

parkoviště	1	2,7	přístřešek
muzeum opevnění	0,3	3	přístřešek

Areal je ukázkou části obranné pevnostní linie, tvořené systémem pozorovacích a palebných (střeleckých) průseků, protipěchotními a protitankovými překážkami v délce téměř 200 m a 11 rekonstruovanými bunkry vz. 37 (fopíky) do stavu z období mobilizace v září 1938 i do stavu socialistické reaktivace v letech studené války 1949 – 1989.

Přístupné jsou dva plně vybavené a vyzbrojené bunkry, každý z jiného období (1938 a 1963). Uvidíte např. původní kulometry, pušky, pistole a samopaly, funkční ruční ventilátor a pozorovací periskopy, výstroj osádek a další zařízení. Prohlídka bunkrů je s odborným výkladem průvodce. Celým areálem prochází nová naučná stezka, která Vás na 13 zastaveních seznámí se základními informacemi o výstavbě opevnění v letech 1935 – 1938 v tehdejší Československu včetně popisu situace přímo na Slavonicku.

Ale v září pouze víkendy.

NS a zpět na červenou	0,5	3,5	
U Pfaffenschlagu	1,8	5,3	
Pfaffenschlag	0,4	5,7	

Toto místo bylo pravděpodobně osídleno již Slovy, ale původní sídliště zaniklo někdy v průběhu 12. století. Slavonický farář na jeho místě na konci 13. století nechal postavit novou kolonizační vesnici, která byla nazvána Pfaffenschlag. Osada však nepřežila dobu husitských válek. Současný rybník pochází až z roku 1483, kdy ves již padesát let neexistovala. Vesnice se skládala z více jak deseti usedlostí, které

byly uspořádány ve dvou řadách. Každá stála na jednom břehu potoka, který tak vlastně protékal návší. Domy byly stavěné z kamene, navazovaly na ně hospodářské objekty a u některých byly zjištěny podzemní sklepní prostory (až třicet metrů dlouhé). Návštěvník zde má možnost prohlédnout si základy všech stavení a prozkoumat dispozici středověkých obytných objektů. Takováto lokalita má nejenom republikový, nýbrž celoevropský význam. Jednotlivé domy sestávaly z jizby s pecí nebo ohništěm, síně a komory; větší stavení měla i patrovou sýpku, která byla zapuštěna do země. K vesnici patřily přilehlé louky a pastviny.

Slavonický potok	1	6,7	
NS Graselova stezka	0,3	7	
U Kančáku, vlevo	0,8	7,8	<i>studánka</i>
skály Stáلكov	638 m	0,6	8,4

V období letních prázdnin bývá ve skalách dětský tábor, místo tak není přístupné. Kromě zmíněné skautské základny vás upoutá výrazná vrcholová skála a seskupení volně ležících kamenů. Dominantu lokality je výrazný skalní blok s **věšteckou miskou** na vrcholové plošině, boční trhlinou a převisem.

na žlutou	0,1	8,5	
rozc. U Velkého rákosního rybníku	0,6	9,1	
Graselova trojmužná ručnice	0,4	9,5	

Jan Jiří Grasel pocházel z rodiny pohodného (rasa), což bylo tehdy všeobecně opovrhované povolání. Narodil se 4.4.1790 v Nových Syrovicích. Z důvodů všeobecného vyčlenění z venkovské selské společnosti se rasově stýkali s tuláky a zloději. Sami si také nezřídkou dopomáhali krádežemi. Grasel byl veden k loupežnému řemeslu už svým otcem. Jeho odvaha z něj učinila brzy nebezpečného zločince a na jeho dopadení byla vypsána odměna. K jeho chycení se nabídl muž jménem David Mayer, který se za pomoci bývalé Graselovy milenkyně (Grasel měl úspěch u žen) vetřel do jeho blízkosti a nabídl, že mu

dopomůže k útěku do Slezska. Grasel nabídku přijal a padl přímo do Mayerem připravené pasti. Byl chycen roku 1815. Soudní proces, ve kterém byl odsouzen za dvě vraždy a přes dvě stě loupeží a krádeží, trval téměř tři roky. Když byl roku 1818 popraven na vídeňském náměstí a spatřil dav, který se na něj přišel podívat, prohlásil pryč: „Ježíš, tolik lidí.“ To měla být jeho poslední slova.

Graselova sluj	0,2	9,7	
Na jaře roku 1814 se Grasel skrýval se svými společníky na Slavonicku.			
Schillerův kámen	0,2	9,9	
Schillerův kámen, kde podle pověsti slavný německý básník Friedrich von Schiller údajně stvořil drama Loupežníci - ve skále je nápis "Schillerstein 1905".			
Graselova koupelna	0,6	10,5	
Kde se ve skalním útvaru nachází "vana" (rozměry 120 na 90 cm, hloubka 30 cm) a "umyvadlo" (průměr 60 cm, hloubka 20 cm).			

cyklo 1004	0,3	10,8	
Peníkovský potok	0,2	11	přístřešek
Doubkův mlýn	1,5	12,5	<i>něm. Pönigen Mühle</i>

Doba vzniku vodní pily s mlýnem není známa, vnitřní vybavení pily se datuje k roku 1865. Dnes je pila uvedena zpět do funkčního stavu a je možné ji navštívit. Jedná se o unikátní dřevostavbu pily s vodním pohonem z 19.století u Doubkova mlýna. Zdrojem vody pro pohon pilnice je rybník, pod jehož hrází je pila. Voda proudí vstupní částí náhonu a plní nátokovou skříň. Průtok přes kolo se ovládá pomocí táhla a ramene z pilnice.

Náhon vede vodu na vodní kolo hlavního pohonu. Zpětný chod vozíku pohání pomocné vodní kolo na konci náhonu. Voda je na něj ale vedena až po dokončení řezu samočinně se přepínající klapkou. Současně se tím vypíná chod pily.

Hlavním strojem je svislá rámová pila celodřevěné konstrukce. Výřezy se z cesty na hrázi rybníka nakulují vraty ve stěně budovy na vozík rámové pily. Na vozíku se výřez upevní a i s vozíkem prochází rámem pily. Jediný list pily odřízne jeden kus řeziva. Po dokončení řezu se vozík ručně nebo samočinně navrací do výchozí polohy. Kus řeziva se odebere, výřez uvolní, bočně posune o tloušťku následného kusu řeziva,

znovu upne a v řezání lze pokračovat. Řezivo je ručně vynášeno vstupními vraty ven a připravováno na odvoz.

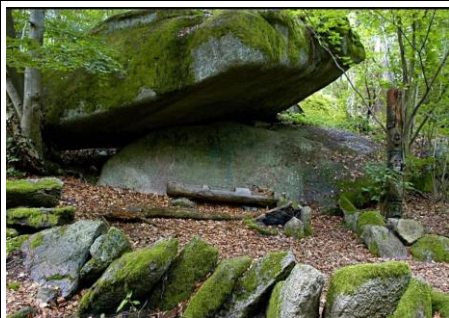
Voda rybníka poháněla pilu a mlýn pravidelně až do doby po druhé světové války. 50. léta přinesla konec provozu obou objektů. Mlýn se zastavil úplně, pila byla využívána příležitostně až do začátku 70. let.

Peníkov	0,2	12,7	<i>něm. Peiningen</i>
Dvůr stojí na místě zanulé vsi s názvem Peníkov (Peiningen), která je uváděna v roce 1672 jako lesem zarostlá. O dvoru je zmínka v roce 1730. Patřil k rudoleckému panství .			
rozcestí u rybníčku, vpravo	0,2	12,9	
silnička cyklo 1004	1,7	14,6	
rozcestí vlevo	0,2	14,8	
Dolní hamr, NS	0,1	15,9	
Radíkov	0,6	16,5	<i>něm. Unter Radisch</i> studánka U chlupatého tygra

Poprvé se ves uvádí v historických pramenech k roku 1358. Roku 1924 ve vsi fungoval Spořitelství a záloženský spolek v D. Radíkově a živnosti měli dva kováři, krejčí, mlynář, dva obchodníci se smíšeným zbožím, pokrývač, truhláři, dva trafikanti a hospodařilo zde dvacet rolníků. Na Radíkovském potoce pod obcí stál mlýn.

Skalka	681 m	1	17,5	<i>něm. Kupferstein</i>
				
<p>Vrchu Skalka se lidově říká Kofrštán podle německého názvu Kupferstein - měděný kámen. Přes vrchol prochází Graselova stezka. Skalní masiv je dlouhý několik desítek metrů. Nejvyšší stěna je na severní straně 10 až 15 metrů, ovšem opačná strana se zvolna snižuje a na skály lze celkem snadno vystoupit.</p>				

Filipovy kameny	1	18,5	ohniště
------------------------	----------	-------------	----------------

Název Filipovy kameny je nejspíše odvozen od původních majitelů tohoto pozemku, kteří bydleli v Horním Radíkově na č.p. 13.

silnička vlevo	0,2	18,7	
opět NS	0,4	19,1	
Havlova hora , rozhledna	680 m	0,2	přístřešek

Rozhledna byla otevřena veřejnosti v roce 2013. Tato unikátní stavba z lepených modřínových profilů připomíná svým ojedinělým tvarem tužku. Její celková výška je 40.7 metrů. Až na její vrchol vystoupíte po 180 pohodlných schodech točitého schodiště. V betonovém základu je umístěna galerie rozhleden a turistické centrum s občerstvením. V roce 2016 byl u rozhledny a v jejím okolí vybudován zábavně naučný **lesopark** a dvě naučné stezky. V září zavřeno ???!

silničkou zpět na NS	0,4	19,7	
-----------------------------	------------	-------------	--

Kaskády rybníčků

V blízkosti rozhledny na naučné stezce se nachází krásná soustava vodních děl, která jsou malebně začleněna do krajiny a přesto, že se jedná o novostavby působí, že jsou zde již odnepaměti.

Ďáblova prdel	0,9	20,6	
----------------------	------------	-------------	--

Zajímavý tvarově kuriozní skalní útvar. Až tento žulový balvan uvidíte na vlastní oči, bude vám jasné, že nemůže mít jiné jméno.

na zelenou	0,2	20,8	
-------------------	------------	-------------	--

samoobslužný výčep Hron	0,8	21,6	<i>německy Neuwelt</i>
--------------------------------	------------	-------------	------------------------

Pro návštěvníky připravil pan Miroslav Hron samoobslužný výčep, který najdete v obci Nový Svět. Pochutnáte si na pivu Bernard a točené limonádě. Samoobslužný výčep je v provozu v sezóně od června do září. V měsíci září je možné v týdnu si natočit limonádu, o víkendech i pivo. Bere pouze kovové mince.

Osada **Nový Svět** byla založena před rokem 1750, ze kterého pochází první písemná zmínka. U rudoleckého panství pak zůstala, jako součást Dolního Radíkova až do roku 1849.

hraniční kámen	0,2	21,8	
-----------------------	------------	-------------	--

Terezín, rozc.	0,5	22,3	<i>něm. Theresienstein</i> studánka
-----------------------	------------	-------------	---

První písemná zmínka o vesnici pochází z roku 1842. Po Mnichovské dohodě byla 8. října 1938 jižní část katastrálního území Mosty začleněna do nacistického Německa, následně byl veden spor o lokalitu čistě českojazyčného Terezína, který byl následně 24. listopadu 1938 s celým okolním výběžkem Čech Československu vrácen. Nicméně se Terezín ocitl územně izolován od zbytku tehdejší obce Mosty a proto byl až do konce druhé světové války přičleněn k moravské obci Valtínovu. Po osvobození Československa byl Terezín opět součástí českých Mostů. Od roku 1964 jsou Mosty součástí Kunžaku.

Šándor	1,1	23,4	
---------------	------------	-------------	--

Aladár	0,3	23,7	<i>přístřešek</i>
---------------	------------	-------------	-------------------

Zvůle, rybník, rozc.	0,8	24,5	<i>něm. Zwule</i>
-----------------------------	------------	-------------	-------------------

První dochované písemné zmínky o Zvůli jsou z roku 1842 ve spojitosti s vedením poštovní trasy Vídeň–Praha, která původně vedla přes Slavonice, Novou Bystřici a na Jindřichův Hradec. Byla založena roku 1526 na příkaz císaře Ferdinanda I., zakladatelem byl hrabě Taxis. Ale protože císařský poštovní posel byl přepaden mezi Bystřicí a Jindřichovým Hradcem, byla trasa přeložena ze Slavonic na Valtínov, Zvůli a Kunžak i za cenu, že se musely vybudovat dřevěné mosty u Zvůle, kde byly tenkrát velké močály.

Uprostřed se nachází **rybník Zvůle**, který byl vystavěn Krajíři z Krajku v roce 1571, jeho rozloha je 10 ha. Pro celou oblast jsou typické obrovské balvany (vzácně i viklany). V těsné blízkosti rybníka byla snad dříve vystavěna usedlost panského porybného nebo panského lesního správce, později se tady usadili lesní dělníci kameníci. Farou patřila ke Kunžaku. V roce 1870 bylo v této vsi 10 domů, kde bydlelo 47 obyvatel. Během 20. století docházelo k úbytku obyvatel, nyní je jich zde trvale hlášeno osm. Jihozápadně od rybníka Zvůle na svahu kopce je asi **2 metrový jehlanovitý kámen, možná menhir**; nejméně dva další zajímavé kameny/menhiry se nacházejí o něco jižněji u silnice Kunžak-Terezín.

lesní cestou vlevo	0	24,5	
---------------------------	----------	-------------	--

červená	0,6	25,1	
----------------	------------	-------------	--

Ďáblův chléb	0,2	25,3	
---------------------	------------	-------------	--

Seskupení balvanů svým tvarem připomíná rozříznutý bochník chleba.

Pod Skalkou, rozc.	0,4	25,7	
zkratkou na rozc. Mostecké polesí	0,7	26,4	
rozc. U Velkého kopce	0,4	27	
Velký kopec	692 m	0,5	27,5
Pod Vysokým kamenem	0,8	28,3	asi 300 m studánka
Vysoký kámen a zpět	738 m	0,6	28,9

Vysoký kámen je nejvyšším vrcholem České Kanady. Na vrcholu je mohutné skalisko s řadou balvanů. V 1. pol. 19. století byl na nejvyšší skále vztyčen sloup označující triangulační bod, který je dnes technickou památkou. Na vrcholu je mohutné skalisko a řada balvanů. Některé mají tzv. skalní mísy (o průměru až 70 cm), zvláštní žlábků a rýhy či nápisy. Na jeden kámen byly zřejmě v souvislosti s dostupností vrcholové partie vytesány tři schody. Místo je dnes upraveno a okolí trochu odlesněno, a proto se naskýtá alespoň částečný výhled východním směrem. Nachází se tady také informační tabule a zastřešený stolek s lavičkou. Na počátku 20. století zde byla plánována výstavba několikametrové rozhledny, ale pro nedostatek peněz k tomuto činu nedošlo.

Kaproun	1	29,9	<i>něm. Kaltenbrunn</i>
První písemná zmínka je z 5. března 1487. Církevně náležel Kaproun v 16. století mezi tzv. „vsi špitální“ a patřil ke kostelu sv. Jana v Jindřichově Hradci. V 17. století postupně přicházeli němečtí osadníci. Během 18. a 19. století byla tato ves německá.			
Cimrmanova houpačka	0,5	30,4	
žst. Kaproun	0,5	30,9	přístřešek asi 150 m Cimrmanova studánka

Od 3. 10. 2022 byl na dobu neurčitou přerušen provoz úzkokolejných tratí, společnosti JHMD vypršela platnost osvědčení o bezpečnosti provozovatele dráhy.

Železniční správa uvažovala o zřízení zastávky Kaproun již před rokem 1930, avšak až nasazení motorových vozů řady M 11.0 umožnilo tuto myšlenku uvést v tento rok v život. Od té doby v zastávce Kaproun zastavovaly osobní vlaky (až do přerušení provozu v roce 2022). Romantické zastávka uprostřed lesů vás upoutá nejen svým geniem loci, ale také historickým sloupem s lucernou a cedulí s označením Kaproun.

Mohyla Jára Cimrmana vznikla v místě, kde byl mistr vyhozen z vlaku jako černý pasažér. Na místě je dodnes patrný i odlitek jeho těla, které dopadlo do pískového podloží nedaleko železničních pražců. Naštěstí byl vyhozen z vlaku koncem června kolem roku 1900 a mohl poblíž železniční trati přenocovat. U mohyly samotné se pak nachází pomník mistra zobrazeného v poloze, v jaké byl z vlaku vyhozen. Ve vrcholové knize, do které se můžete podepsat, se dočtete o historii místa. Najdete zde i tzv. Cimrmanovo ohniště, kde si údajně mistr hrál své prostorylé údy poté, co se probral z mdloby po své detrainizaci.

po kolejích cyklo 1241	0,5	31,4	
lesní cesta vpravo	1,1	32,5	
po kolejích žst. Senotín	0,5	33	
Senotín, rozc.	1	34	<i>něm. Zinolten</i>

První písemná zmínka o vesnici pochází z roku 1492. Vesnice leží severně od bývalého hornického městečka Hůrky, s nimiž má podobnou minulost, neboť stříbrné doly se nacházely mezi oběma obcemi. V Senotíně bývala také Tewlova sklárna, vyrábějící tmavé sklo. Skleněné baňatky sloužily k přepravě léčivých vod (např. ze svatojanského pramene u Deštné, z novohradské Dobré Vody či z lázni Sv. Kateřiny u Počátek.

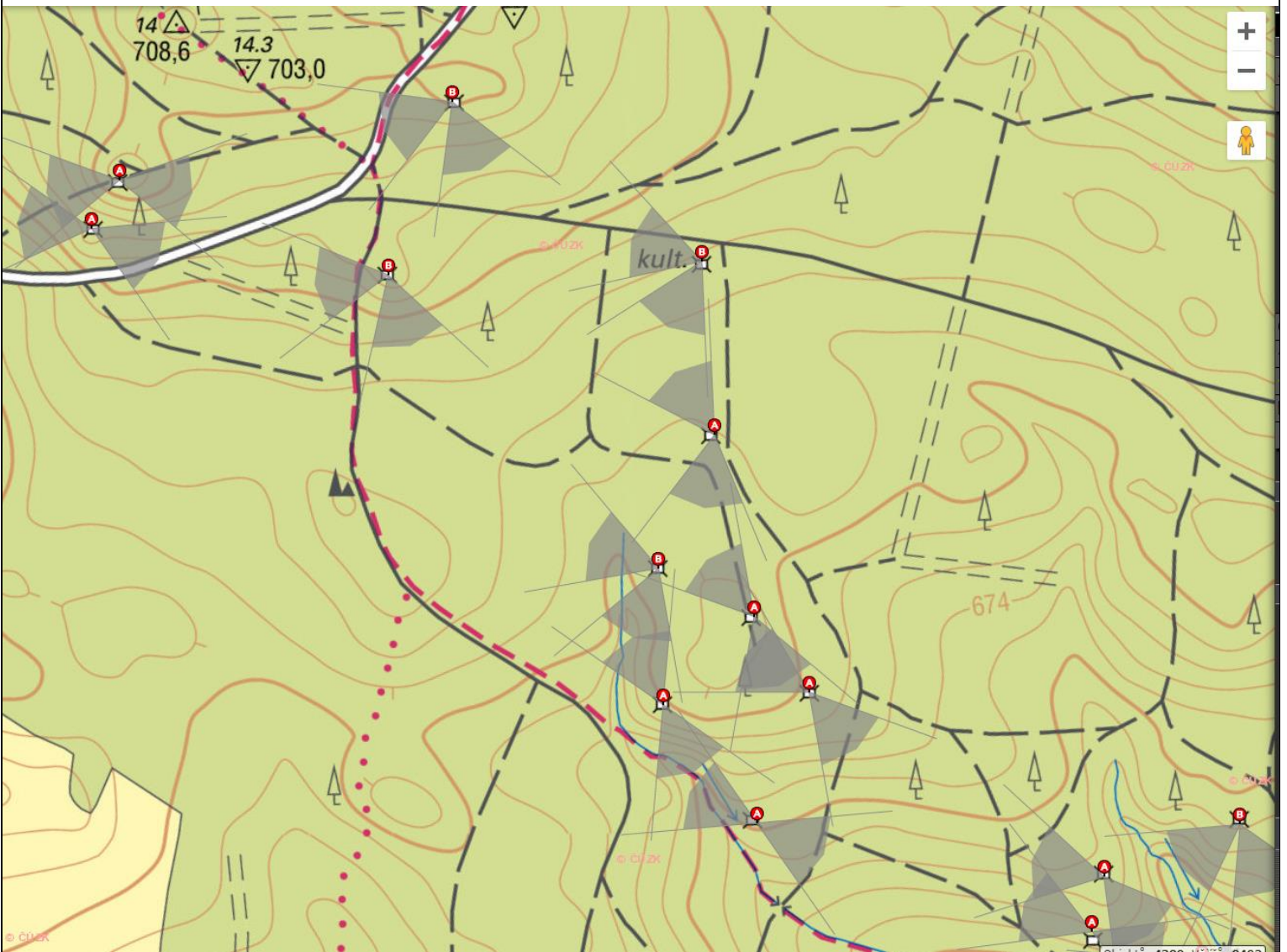
varianta Landštejn

přejezd	0,9	0,9	
----------------	------------	------------	--

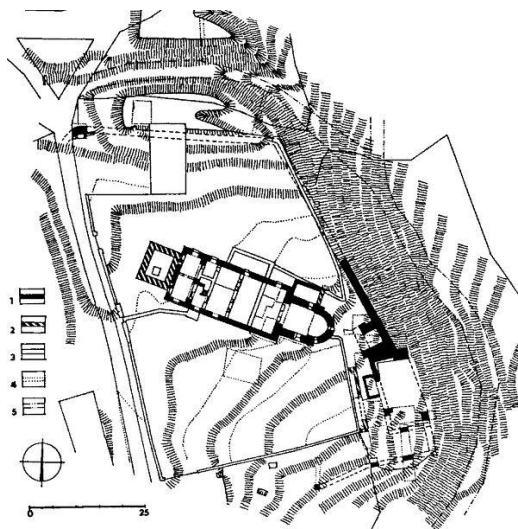
silnice č. 152	1,6	2,5	
Blato	1	3,5	<i>něm. Sichelbach</i>
Do roku 1956 Žiřpachy. V roce 2011 zde trvale žilo 36 obyvatel.			
Pod Jelením vrchem	2,5	6	
Muzeum opevnění Klášter II.	0,7	6,7	přístřešek

V současnosti ho tvoří celkem 8 objektů lehkého opevnění vybudovaných v létě 1938 k obraně Československa před nacistickým Německem. Hlavní expoziční objekt [č. 159](#) (typ B2-100N) je vyzbrojen, vybaven výstrojí vojáků a dobovým zařízením (včetně funkčního periskopu a ručního ventilátoru) a uveden do stavu, v jakém se opevnění na jihu Čech nacházelo v době záříjové mobilizace 1938. Prohlídka je s odborným výkladem průvodce. V objektu je možnost zakoupení literatury o čs. opevnění, pohlednic a suvenýrů. Druhý expoziční objekt [č. 157](#) (typ A-140N), který bývá zpřístupněn při velkých prohlídkových akcích, je naopak uveden do podoby, v jaké se opevnění na hranici s Rakouskem nacházelo na konci 80. let 20. století, kdy bylo stále udržováno čsl. armádou a připraveno k obraně tehdejšího sovětského bloku.

Na dvou prohlídkových trasách (trasa "Landštejn" a trasa "Klášter") lze ještě spatřit dalších 6 objektů. Jeden z nich, [č. 156](#) (typ A-160N), má náložemi zničené střílny, takže v poškozených místech může návštěvník vidět, jak byly objekty stavěny a jakou měly sílu stěn. Poblíž jsou zachovalé originální zákopy, vykopané za záříjové mobilizace 1938 příslušníky pěšího pluku 29, kteří opevnění na Jindřichohradecku obsazovali. Další objekt, [č. 162](#) (typ A-160N), je částečně odkopán až na základy, aby si mohli turisté udělat představu o tom, do jaké hloubky byly bunkry zapuštěny do země. Součástí trasy je i dochovaný základ bývalé vojenské *chaty* z roku 1936, která sloužila k ubytování osádek opevnění. Mezi objekty, které si lze prohlédnout zvenčí, patří i pevnůstka [č. 158](#) (typ B2-80N), [č. 161](#) (typ A-160N) a [č. 164](#) (typ A-140N).

Olienská cesta	1,3	8	
kaplička pod šutrem	0,4	8,4	
hrad Pomezí	1	9,4	Markl

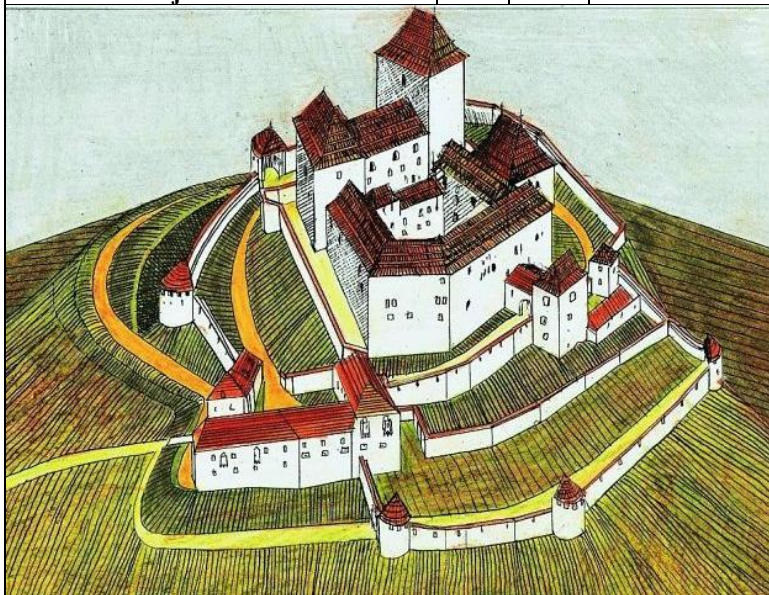
Podle výsledků archeologického průzkumu lokality zde existovaly dřevěné stavby a valové opevnění již koncem 12. století, pravděpodobně k ochraně zdejší části Vitorazska, která byla v důsledku chebského míru po r. 1179 odtržena od Čech a tvořila tehdy součást Rakous.

Již někdy kolem roku 1200 bylo započato s výstavbou kamenného hradu, hradní kostel sv. Jana Křtitele je pak poprvé doložen k roku 1232. Je to protáhlá jednolodní stavba v románském slohu, s chórem a polookrouhlou apsidou. V době vzniku kostela byl již celý areál hradu chráněn kamennou hradbou, postavenou poněkud zvláštním způsobem podél vnitřní paty starého zemního valu. Po zasypání prostoru mezi starším valem a hradbou vzniklo pak mohutné valové těleso o šířce až 12 metrů. Z další zástavby je díky výzkumu známá i značně výstavná románská budova se sklepy, nejspíše palác, stávající původně v jihovýchodní části hradu.

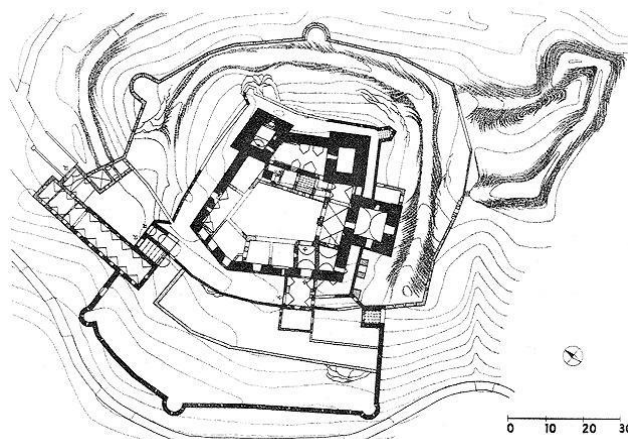
Z původního hradu se dochovalo především valové opevnění s příkopy na severní a východní straně a malé zbytky zdiva, většinou odhalené až archeologickým výzkumem. Jako jediná hradní stavba se téměř v úplnosti dochoval románský kostel sv. Jana Křtitele, zatímco hrad byl dle nálezů někdy na konci 13. století zničen mohutným, uměle založeným požárem.

Pod Landštejnem	0,3	9,7	
Landštejn, bus	0,3	10	bus: 8:13, 9:41
hrad Landštejn			

Mohutný hrad s románským jádrem, rozšířený pozdně goticky a renesančně. R. 1771 zničen požárem a opuštěn. V posledních letech rekonstruován.

V první bráně je malá expozice archeologických nálezů z hradu. Věž hradu slouží jako vyhlídková. Na nádvoří hradu je kiosek, který nabízí občerstvení

Hrad Landštejn, jak již napovídá název, byl pomezí pevností na neklidné českorakouské hranici a střežil zemskou stezku do Vitorazska. Podle

staršího názoru byli jeho staviteli rakouské rody hrabat z Raabsu a Zöbingu. Nejnovější archeologické výzkumy této lokality však nepochybně prokázaly, že starší rakouský hrad byl situován v dnešní vesnici **Pomezí** naproti Landštejnu a zachovala se z něj dodnes část románského kostela. Landštejn jako královský hrad spadal pod správu moravských Přemyslovců.

Dnešní Landštejn je jednou z nejzachovalejších ukávek středověkého fortifikačního systému. Nejstarší románská část hradu s palácem vestavěným mezi dvě obranné věže je v Čechách ojedinělá. Pozdější dostavba gotického opevnění s obytnou věží donjonem rozšířila hrad o další nádvoří. Vznosný čtyřpatrový palác Krajířů z Krajku s renesančním opevněním a barokní dělostřelecké bašty pak uzavírají průřez stavebními styly čtyř vývojových etap.

varianta Číměř

Kunějov	2,5	2,5	<i>něm. Kunas</i>
----------------	------------	------------	-------------------

Jedná se o typickou údolní lánovou vesnici bez návesního prostoru s dochovanou historickou strukturou typické záhumenicové plužiny. Protéká jí Kunějovský potok, který tvoří kaskádu rybníčků po celé délce vesnice. Pro tuto vesnici jsou typické hospodářské usedlosti vytvářející čtyřstranně uzavřené dvorce. V centru vesnice stojí kaple svatého Filipa a Jakuba postavená v roce 1853. U kaple stojí kříž s Kristem a Pannou Marií z roku 1872.

Pomní k padlým v první válce dokurven poválečným blábolem.

cestou vlevo	0,6	3,1	
---------------------	------------	------------	--

Kunějovský kopec	0,3	3,4	
silnička	0,4	3,8	
Kamenný stůl a zpět	0,5	4,3	
	<p>Neobyčejný skalní útvar v podobě kulatého stolu naleznete v lesích poblíž žluté značky vedoucí z Kunějova do Kunějovských samot a dále ke Kačleřskému rybníku. Pravděpodobně se jedná o kamenný památník z předhistorické doby. Kamenný stůl leží na jakési větší plošině, viditelně upravené lidskou rukou. V okolí jsou v terénu půdorysy jakýchsi malých stavebních objektů, dnes již málo patrné a dále základy jakési kruhové věže. Nedaleko stolu je vztyčený menhir a na opačné straně u cesty kámen, na jehož povrchu vystupuje jakási „kamenná tvář“ s vyceněnými zuby. Stůl by měl být pravým megalitem ve zdejší oblasti. Po léta byl ukryt v lesích České Kanady, neboť novodobé osídlení zdejší krajiny se datuje až kolem 10. – 12. století n. l.</p>		
silničkou Dobrá Voda	2,4	6,7	<i>něm. Guttenbrunn</i>
cesta vlevo	0,8	7,5	
menhir	0,4	7,9	
<p>Na kopci Kamenec (643m) směrem k obci Dobrá Voda je nakloněná 190 cm vysoká stěla, povalené kameny v okolí mohly také být menhiry.</p>			
Beistein, hrad	0,2	8,1	
	<p>Pisemné zprávy o lokalitě se nedochovaly, z archeologických nálezů vyplývá doba existence v 15. stol. Ještě v 19. stol. je popisováno dnes nedochované do skály vysekané schodiště, které umožňovalo přístup na vrcholovou plošinu. Na ní stála dřevěná stavba, patrně charakteru obytné věže. Jednoduchý objekt zřejmě plnil strážní a kontrolní funkci na zemské stezce z Raabsu přes Landštejn do Jindřichova Hradce.</p>		
vyhlídka, lom	0,1	8,2	
Číměř, bus	2	10,2	<i>něm. Schamers</i> bus: 7:52, 9:17
	<p>Nejstarší zmínky o osadě jsou z poloviny 13. století, kdy patřila augustiánskému klášteru v Třeboni. V roce 1463 se dostala k jindřichohradeckému panství. Už podle nejstarších záznamů je Číměř uváděna jako městečko, které mělo právo pořádat trhy, obchodovat se solí a vínem, mělo robotní úlevy a mohlo používat znak. Za třicetileté války bylo vypáleno Švédy. Zásluhou Jáchyma Slavaty byla Číměř obnovena a v roce 1674 dokonce povýšena na město. Po vymření pánů Slavatů z Chlumu na počátku 18. století se Číměř dostala k Černínům, novým hradeckým pánům. V 19. století byla Číměř významnou poštovní stanicí mezi Vídní a Prahou. V roce 1870 žilo v Číměři 784 obyvatel, byla zde škola, k městečku patřily mlýny Kličkův a Traxlexmühle. V 19. století se velká část obyvatelstva zabývala výrobou plátna. Převažovalo německy mluvící obyvatelstvo, které bylo po roce 1945 vysídleno.</p> <p>Na severní stěně kostela byla v roce 1998 připevněna mramorová deska se jmény deseti amerických vojáků, jejichž bombardér zde za druhé světové války svedl souboj s německými letadly. V parčíku před kostelem stojí pomník obětem první světové války. Zajímavostí pomníku jsou dva dělové náboje zabudované v jeho východní straně. Ostatní doplňky pomníku byly po roce 1945 odstraněny.</p>		

Obchod COOP